

La impedimenta

written by Ferran Planell | 7 de novembre de 2022

Tinc entre mans *La musa de la plaça Reial*, l'últim llibre publicat de Rafael Vallbona. Hi llegeixo: "Però no tenien temps per festes. Havien vingut a provar sort, i tant podrien obtenir alguna pista com tornar a Barcelona amb la cua entre cames. Van anar a l'hostal a deixar la breu impedimenta que duïen, i ràpidament a la comissaria de policia a presentar-se".

No és gens habitual trobar a algú que es refereixi a l'equipatge com a impedimenta. El primer cop que ho vaig sentir era un nen i va ser per boca d'un molt estimat oncle meu que havia fet la mili a l'Àfrica. Vaig entendre a què es referia pel context, però no me'n vaig poder estar de preguntar-li-ho, per què a un parell de maletes li deia "impedimenta". M'ho va explicar i ho vaig trobar del tot adient. El mot defineix el bagatge que porta la tropa i impedeix la celeritat de les marxes i operacions.

Des del punt de vista d'allò que és tangible, és quelcom meridià que per anar de viatge hom s'ha d'equipar (equipatge), com també ho és que aquest mateix equipament entorpirà els nostres moviments (impedimenta). Però, no tan sols hom es desplaça a través de l'espai, sinó que també ho fa en el temps. I és aquí, en l'intangible, on agafa més pes el sinònim que ens ocupa.

Cada experiència que ens comporta la nostra existència el desem dins la motxilla que tots portem damunt les espatlles. I aquestes, amb el temps, es van encorbant de suportar una càrrega cada cop més feixuga. Al bagatge dels coneixements que hi encabim, s'amalgamen els sentiments de cadascuna de les vivències per les quals passem. I amb aquests, hi acostuma a anar bona part del llast que, sovint, acaba sent "la impedimenta" perquè puguem tirar endavant.

Cal, doncs, agafar de tant en tant la motxilla i fer-ne un buidatge d'aquells prejudicis d'una malentesa moral, dels greuges que anem patint i infringint, del rebuig dels qui ens són prescindibles, de les manies de grandesa i també d'aquelles altres que ens persegueixen, de les obsessions injustificades i de les aprensions imposades; en definitiva, de tot allò que ens entorpeix l'evolució del pensament per ser lliures. Que res ni ningú ens ho impedeixi.

PD: Per cert, us recomano la lectura del llibre d'en Rafael a què he fet referència. En gaudireu.